

Våre utsendinger kom til Abraham med et gledelig budskap, og de hilste: «Fred.» Han svarte: «Fred,» og var ikke sen med å bringe en stekt kalv. Da han så at de ikke forsynte seg, fikk han en fremmedfølelse og fryktfølelse overfor dem. Men de sa: «Frykt ikke, vi er sendt til Lots folk.» Han hustru stod også der, og hun lo. Så bebudet vi henne Isak, og deretter Jakob. Da sa hun: «Trøste meg, skal jeg føde barn når jeg er en gammel kone, og denne mannen er olding? Dette er sannelig en merkelig ting.» De svarte: «Finner du Guds beslutning merkelig? Guds nåde og Hans velsignelse er over dere, folk i dette hus! Ham tilkommer pris og ære.» Da skrekken forlot Abraham, og han fikk del i det gledelige budskap, begynte han å diskutere med oss om Lots folk. Abraham var mild, medfølende og botferdig.

Sure 11, 69-75 («Hood»).

Har historien om Abrahams ærverdige gjester nådd deg? Da de kom inn til ham, hilste de: «Fred,» og han svarte «Fred!» Fremmede folk?»

Så gikk han bort til sine husfolk, og kom med en gjøkalv, satte den for dem, og sa: «Vil dere ikke spise?» Da ble han grepet av frykt for dem, men de sa: «Frykt ikke.» Og de bebudet ham en oppvakt gutt. Så trådte hans hustru frem i stort opprør, slo seg i ansiktet, og sa: «En gammel, ufruktbar kone?» De sa: «Så sier Herren! Han er den Vise, den Allvitende.»

Sure 51, 24-30 («adh-Dhariyat»).

Herren viste seg for Abraham i Mamres eikelund en gang han satt i teltåpningen da dagen var på det varmeste. Han så opp og fikk øye på tre menn som sto foran ham. Da han så dem, sprang han dem i møte fra teltåpningen, bøyde seg til jorden og sa: «Herre, dersom jeg har funnet nåde for dine øyne, så gå ikke forbi din tjener! La meg hente litt vann, så dere kan vaske føttene og hvile dere her under treet! Og la meg hente litt mat, så dere kan styrke dere før dere drar videre, siden dere nå har lagt veien forbi deres tjener.» De svarte: «Ja, gjør som du sier!»

Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg og kna tre sea fint mel og bak brødleiver!» Selv sprang Abraham bort til storfeet og hentet en fin og god kalv. Den ga han til tjenestegutten, og han skyndte seg å lage den til. Så tok han rømme og melk og den kalven som gutten hadde gjort i stand, og satte det fram for dem. Og han ble stående hos dem under treet mens de spiste.

Da sa de til ham: «Hvor er Sara, din kone?» Abraham svarte: «Der inne i teltet.» Han sa: «Jeg kommer tilbake til deg når tiden er inne, og da skal din kone Sara ha en sønn.» Sara hørte det i teltåpningen, som var like bak ham. Abraham og Sara var gamle, langt oppe i årene, og Sara hadde det ikke lenger på kvinners vis. Og Sara lo med seg selv: «Skulle jeg føle lyst, utslitt som jeg er? Og herren min er også gammel.» Da sa Herren til Abraham: «Hvorfor ler Sara og sier: Skulle jeg virkelig få barn, gammel som jeg er? Er det noe som er umulig for Herren? Jeg kommer tilbake til deg når tiden er inne. Da skal Sara ha en sønn.» Sara nektet: «Jeg lo ikke.» For hun var redd. Men han svarte: «Jo, du lo.»

1. Mosebok 18, 1-15